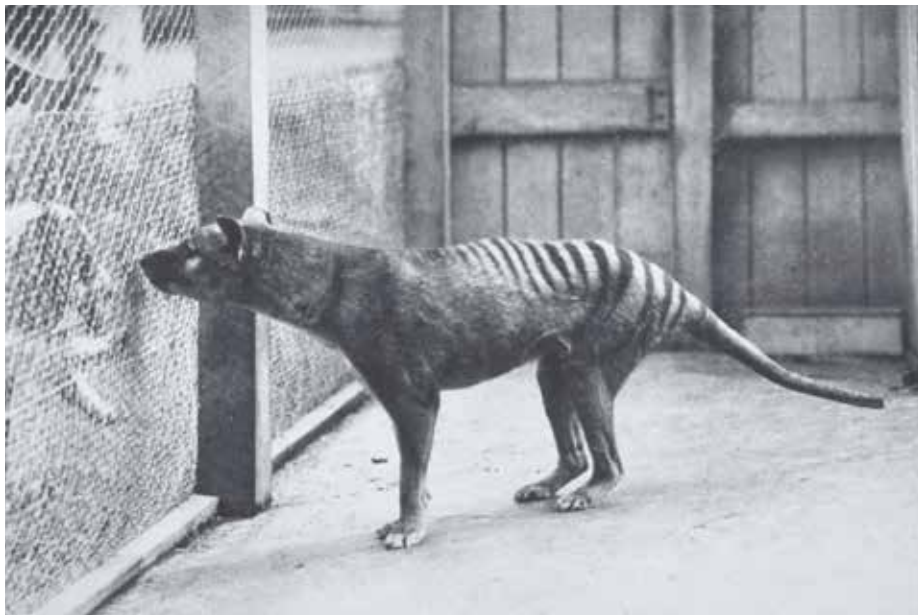

24. Tasmánský vlk

Tasmánský vlk v Hobartově zoo, snímek z roku 1928

25. Vakolev

Nártní kost
pravěkého
klokana v čelistech
vačnatého lva
(Thylacoleo
carnifex)

26. Vakolev

Největší masožravý
vačnatec, který kdy žil.
Měl tak silný stisk čelistí,
že dokázal drtit kosti
podobně jako dnešní
hyeny.

27. David Grusch

David Grusch vypovídá pod přísahou v Kongresu Spojených států

Oči vlka

Tyto bytosti se tedy pohybují okolo naší planety. Cizinci, kteří nás navštěvují, se ale k lidem nechovají pokaždé přátelsky. Přicházejí často v noci a lidé, kteří s nimi zažijí kontakt nebo jsou jimi uneseni, přicházejí o své fyzické a psychické zdraví.

Největší zbraní cizinců je vytvoření psychické bariéry. Tato bariéra slouží k tomu, aby unesený na únos zapomněl, stejně jako případní svědků. Svědkem únosu se mohou stát i zvířata, která v jeho průběhu obvykle projevují velký strach, kočky se krčí v koutě a psi zoufale vyjí.

Téměř všechny případy únosu provází výskyt létacích UFO, světelné koule atd., což bývá doložitelné pozorováním dalších náhodných svědků. Po UFO zůstane na zemi vypálený kruh zvápenatělé půdy. Přítomnost cizinců provázejí podivné zvuky, klepání a boučání, kroky, šustění a cupitání. Zvláštní kategorií jsou neobvyklá zranění na tělech unesených, bolesti v nose, uších a jinde. Unesení hovoří rovněž o implantaci sond do těla.

Typické pro únosy UFO je i to, že je provádějí v drtivé většině případů v noci. Proto lékaři jejich výpovědi o únosu zařazují vždy do oblasti lidí postižených schizofrenií. Může být ale příčinou schizofrenie v některých případech UFO?

Nejprve je třeba prokázat, že tito lidé byli skutečně uneseni do UFO a že tento jev existuje. Asi nejprokazatelnějším důkazem je výslech provedený na detektoru lži, jímž mnozí unesení úspěšně prošli. Regresní hypnóza je vcelku nepřesvědčivá, protože hypnotizovaný může být samozřejmě, i neúmyslně, ovlivněn tak, že jeho výpověď nemá žádnou cenu.

Někdy má unesený zážitek uchovaný hluboko ve svém podvědomí jako nějaký druh zlého snu. Jindy si postižený vzpomíná na nějakou krajinu nebo ulici, ale nedokáže toto místo nalézt. V jeho vzpomínkách zůstávají děsivé oči, označované jako *oči sovy nebo vlka*.

Tuší, že se stalo něco, co se nemohlo v reálném světě stát. Proto o svém zážitku nemluví, aby se nevystavovali posměchu okolí.

Události, jež zažili, se těmto lidem vybaví k velkému překvapení jich samotných i toho, kdo terapii provádí.

Americký historik a docent historie se specializací na americké dějiny David M. Jacobs z Temple University ve Filadelfii přednášel, poskytoval rozhovory a účastnil se mnoha televizních a rozhlasových pořadů na téma mimozemských únosů.

Zkoumal více než čtyři roky případy 60 lidí, kteří tvrdili, že zažili únos do UFO. Skoro všichni si na své zážitky nemohli vzpomenout. Proto provedl u všech hypnózu. (Jacobs je autorem knih na toto téma. Revidované vydání jeho disertační práce bylo publikováno jako *The UFO Controversy in America, Spor o UFO v Americe*.)

Všechny výpovědi pečlivě zapsal a vyhodnotil. Sledoval zejména shody a rozdíly v tvrzení svých pacientů. Tímto způsobem se mu podařilo stanovit jakýsi pracovní postup, jaký bytosti z UFO používají, a sestavil popis těchto nelidských únosců, jimž většina obětí přezdívá *šedivci*.

„Vypadají identicky, jako by byli vyrobeni podle jednoho vzoru. Jejich obličej ne mají individuální rysy, které by je rozlišovaly jednoho od druhého. Neodrážejí se v nich emoce. Například jeden nevyžaduje štěstí a druhý smutně.“

Mají velice vyvinutou rutinu. Zřídka změní svůj způsob práce. Jsou zaměřeni na svůj úkol, bez ohledu na podmínky. Některé oběti měly dojem, že vykonávání několika úkonů najednou jim působí těžkosti. Obvykle jsou řízeny další bytostí. Ta vypadá podobně, ale je o něco vyšší. Šedivci za každých okolností zachovávají klid, a i když mají neshody nebo jiný názor na řešení nějakého problému, nikdy se nehádají. Vyšší bytost se občasjevila podrážděná, když šedivci nevykonávali úkol tak, jak si přála. Hlavy šedivců jsou z hlediska chápání lidských porocí velké.

Lebka je rozšířena, hlavně nad očima, a připomíná žárovku. Není pokryta vlasy. „Obličej“ zhruba připomíná lidskou tvář, je hladký, bez vrásek. Uchvacující jsou obrovské oči. Zabírají většinu širokého čela. Jsou velké uprostřed a zužují se směrem k okrajům hlavy.